

V širém poli studánečka

[:V širém poli studánečka kamenná:]

[:a v ní voda, voděnka, a v ní voda studená:]

[:Išlo dívča, išlo v sukni červenej,:]

[:podaj ty ňe, šohajku, podaj vody studenej:]

[:Když ji podal ze studánky voděnku,:]

[:dojdi večer, šohajku, dám ti sladkú huběňku:]

Veselá je dedina

[:Veselá je dedina, kde sa milá zrodila:]

[:Ešte je veselejší, kde je môj najmilejší:]

[:Za dedinou čierny les, žežuličko naposled:]

[:Ty budeš taky moja, dedinka šuhajova:]

[:Veselá je dedina, kde je pivo desina:]

[:Ešte je veselejší, kde je rum najlacnejší:]

[:Veselá je, veselá, jak Hodová nedeľa,:]

[:dedinka šohajková, kytička Polajková:]

Všady zamračené

/: Všady zamračené nad naším je jasno :/

/: nedošel šohajek, volačo ho zašlo :/

/: Šohajek z večera okénko otvára :/

/: počúvajte mamko, frajárečka zpívá :/

/: Zpívá synku zpívá, ale kdoví kerá :/

/: zpívá to mamičko frajárečka moja :/

Kdyby byl Bavorov

Kdyby byl Bavorov, co su Vodňany,
dal bych ti hubičku na obě strany.

[Ale že je za vodou, za vodičkou studenou,
nedám ti, má milá, ani jedinou.:]

Kdyby byl Bavorov, kde Prachatice,
dal bych ti hubičku na obě líce.

[Ale že je za vodou, za vodičkou studenou,
nedám ti, má milá, ani jedinou.:]

Pršelo, hřímalo, země se třese,
Jeníček Mařenku v náručí nese.

[Nese on ji v náručí, říká, že ji nepustí,
že on ji miluje tělem i duší.:]

Pršelo, blejskalo, bejvalo bláto,
když jsem k vám chodíval, nedbal jsem na to.

[Zůstal jsem tam do rána, až kukačka kukala,
potom mě má milá doprovázela.:]

Mikulecká dědina

Mikulecká dědina malovaná, malovaná,
[a v ní bývá moja milá,:]
frajārečka starodávná.

Dyž já jedu dědinú s jatelinú, s jatelinú,
[hledím na tu zahrádečku,:]
kde jsem stával s frajárečkú.

U zahrádky lavečka je nizúčká, je nizúčká.
[Kalina tam nad ňú voní,:]
s mojú milú jiný chodí.

Mikulecká dědino, malovaná, malovaná,
když ťa v tichej noci přejdu, pod okénko milej dojdu,
jak ťa, milá, zapomenu.

Tráva neroste

Tráva neroste, enem za vodú,
tam, kde rožnovští mládenci jedú.
Tramtára, tramtára, po silnici jede kára,
tramtára, tramtára, po silnici jede vůz.

Jedú a jedú, enem někteří,
kteří nosijú na hlavách peří.
Tramtára, tramtára, po silnici jede kára,
tramtára, tramtára, po silnici jede vůz.

Na hlavách peří, bílé klobúky,
oni sa nesú ako panenky.
Tramtára, tramtára, po silnici jede kára,
tramtára, tramtára, po silnici jede vůz.

Na tom bošileckým mostku

Na tom bošileckým mostku
hrály tam dvě panny kostku,
hrály, hrály, hrály,
až se obehrály,
shodily se z mostku.

Nevěř, holka, chlapci nevěř,
na řečici vodu neměř,
voda ti vyteče,
chlapec ti uteče,
bude lásky konec.

Nejsou všechny holky stejný,
některá má oči černý,
některá má oči,
některá má oči,
některá má černý.

Zelený hájové (z Chodska)

Zelený hájové, bejvaly jste vy moje,
bejvaly jste mého srce potěšení;
níčko už dlouhyj čas neslyšij jsem vtáčka hlas,
na vobloze se hukázal smytnyj čas.

Dostal jsem šáteček, v každým rohu kvíteček,
a uprostřed z rozmarýny pěkný věneček.
Ten věneček zelený, z rozmarýny pletený,
ten mi dala moje milá pro potěšení.

Hdybys mě, má milá, má Handulko rozmilá,
hdybys ty mě jednou v řadě poznát nemohla,
na koníčka vyskočím, bílým šátkem zatočím,
hadije, má znejmilejší, s tebou se loučím.

Domažlický páni, napiště mně psaní,
napište je mojí milý na ten pražskej most;
haby se vdávala, na mě nečekala,
že já si nemůžu z vojny pryč pomoct.

Ach, má milá matičko, což mě bolí srdíčko,
že vy mě tak mladoučkýho vojákem máte.
Hdyby bylo nevím jak, žádná pomoc vodnikajd',
ach, já smutný, zarmoucený, muším bejt voják.